

בדבר. קם אותו הצל והכה
 בעיניו של רבי אבא. נפל על פניו
 מתוך פחד. עד שהיה נופל על
 פניו, נפל פסוק בפיו, שכתוב (שיר
 השירים ז) עיניך ברכות בחשבון על
 שער בת רבים. ואלו העינים
 שלה: פרפראות לתוף חכמה
 עליונה שנמשכה מלמעלה,
 ומתוף חשבון ותקופות ועבורים
 מתמלאים, ונעשו ברכות, שיצאו
 מימיו לכל הצדדים, (אוקף עינים) עד
 שנפקדו לכל חשבון ועבורי
 הלכנה בלבד (שבחוץ) וכוכבים
 ומזלות לעשות חשבון, וזהו
 שער בת רבים, זוהי הלכנה
 שבחוץ.

אמר רבי אבא לרבי יוסי, אותה
 מרגלית קדושה שהיתה תחת
 ידך, מתוף סיוע של החסיד
 הקדוש שהוא אצלנו, כמה יפה
 הוא, ותורנו בו. שהרי ודאי לא
 צריך להוציא אשה להשרות
 במקום אחר, עד שבעלה יצוה
 ויתן לה רשות ללכת, ומודיעים
 לבעלה בהתחלה, ומפיס אותו
 שהוא יצוה אותה ויתן לה רשות
 ללכת לאותו מקום. כן הקדוש
 ברוך הוא פיס את משה, ועד
 שנתן לו רשות ואמר לו: אמר
 אשה, הנני נתן לו את ברית
 שלום, לשרות בתוכו. ועד שנתן
 לה רשות ללכת לשם, לא הלכה.
 בנין לנו? מצדיקו של עולם,
 שנתן לה רשות לשרות בתוף
 צדיקי העולם הזה. וישבה עמם
 כמו כלה בתוף הקשונים שלה.
 וצדיק העולם רואה ושמח בזה.
 אבל בין זרועות בעלה שוכנת,
 וחוזרת להיות אדם, וישבה
 לבעלה, כמו שנאמר (אסתר ב)
 בערב היא ובבקר היא שבה,
 היא שבה. בערב היא בבקר היא
 ובבקר היא שבה לצדיקי העולם,
 והכל ברשות בעלה. (וזה שכתוב

ליה. אמר, שמענא, ולא אדפרנא מלה. קם
 ההוא טולא, ובטש בעינוי דרבי אבא, נפל
 על אנפוי מגו דחילו. עד דההו נפל על אנפוי,
 נפל קרא בפומיה, דכתיב, (שיר השירים ז) עיניך
 ברכות בחשבון על שער בת רבים. ואלין
 עינין דילה, פרפראות לגו חכמה עלאה,
 דאתמשכא מלעילא, ומגו חשבון ותקופין
 ועבורין אתמליין, ואתעבידו בריכות, דנפקו
 מימין, לכל סטרין, (ג"א אינון עינין) עד דאתפקדן
 לכל חשבון ועבורין דסיהרא בלבד (כ"א דלבר),
 וככבין ומזלי למעבד חשבון, ודא איהו על
 שער בת רבים, דא איהי סיהרא דלבר.

אמר רבי אבא לרבי יוסי, ההוא מרגלא
 קדישא דהוה תחות ידך, מגו סיעתא
 דחסידא קדישא דאיהו גבן, כמה שפיר איהו,
 ואהדרנא ביה. דהא ודאי לא אצטריך לאפקא
 אתתא, למשרי באתר אחרא, עד דבעלה נפקד
 לה ויהיב לה רשו למהך. ואודעין לבעלה
 בקדמיתא, ומפייסין ליה, דהוא נפקד לה,
 ויהיב לה רשו למיהך לההוא אתר. כן קדשא
 בריך הוא פייס למשה, ועד דיהיב ליה רשו,
 ואמר ליה אימא אנת, הנני נותן לו את בריתי
 שלום, למשרי בגויה, ועד דיהיב לה רשו
 למהך תמן, לא אזלת.

מנלן. מצדיקו של עולם, דיהיב לה רשו,
 למשרי גו צדיקי בהאי עלמא. ויתבא
 עמהון, ככלה גו קשוטאה. וצדיקא דעלמא
 חמי, וחדוי בהאי. אבל בין דרועי דבעלה
 שכיבת, ואתהדרת למהוי בהדייהו, ותבת
 לבעלה. כמה דאת אמר, (אסתר ב) בערב
 היא באה ובבקר היא שבה. בערב היא
 באה, לגבי בעלה. ובבקר היא שבה,
 לגבי צדיקיא דעלמא. וכלא ברשותא

דְּבַעְלָהּ. (הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, תהלים לו) וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן).
 וּמֹשֶׁה פָּךְ אָמַר, הֲנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי, כְּמָה
 דְּצַדִּיק דְּלַעֲיֵלָא נוֹתֵן, אוֹף אָנָּא הֲנִי
 נוֹתֵן, מִתְּנָה לְמַהְדָּר מִתְּנָה אִיהִי. וּבְגִין בְּרִית
 דָּא, רְיוּחַ כְּהוֹנָה עֲלָאָה. וְאִי לָא תְּהֵא בְּהִדְיָה,
 לָא אֲתַקְשֵׁר פְּנַחֶס בְּדַרְגָּא דְּכְהוֹנָה עֲלָאָה, דְּהָא
 בְּרִית דְּבִקְאָ אִיהוּ תְּדִיר בִּימִינָא עֲלָאָה. וְיִמִּינָא
 עֲלָאָה דָּא, זְמִין לְמַבְנֵי בֵּי מְקַדְשָׁא, דְּאִיהוּ
 בְּרִית.

(תהלים לו) וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן).
 וּמֹשֶׁה פָּךְ אָמַר, הֲנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת
 בְּרִיתִי. כְּמוֹ שְׁצַדִּיק שְׁלֹמְעֵלָה
 נוֹתֵן, גַּם אֲנִי הֲנִי נוֹתֵן, מִתְּנָה
 לְהַחֲזִיר מִתְּנָה הִיא, וּבְשִׁבִיל
 בְּרִית זוֹ הַרְוִיחַ כְּהוֹנָה עֲלִיּוֹנָה. וְאִם
 לָא תְּהִיָּה אֲתוּ, לָא יִתְקַשֵּׁר פְּנַחֶס
 בְּדַרְגַת כְּהוֹנָה עֲלִיּוֹנָה, שְׁהָרִי בְּרִית
 דְּבִקְאָ תְּמִיד בִּימִין עֲלִיּוֹן. וְזִמִּין
 עֲלִיּוֹן זֶה עֲתִיד לְכַנּוֹת בֵּית מְקַדְשׁ,
 שְׁהוּא בְּרִית.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, נִזְפַרְתִּי בְּדַבְרֵי
 אֶחָד שְׁשִׁמְעֵתִי מִהֶמְנוּרָה
 הַקְדוּשָׁה, שְׁשִׁמְעַע מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר. יוֹם אֶחָד בָּא לְפָנָיו גּוֹי
 אֶחָד וְאָמַר לוֹ: זָקֵן זָקֵן, שְׁלֹשׁ
 בְּעֵינַי אֲנִי רוֹצֵה לְתַבַּע מִמֶּךָ.
 אַחַת, שְׂאֲתָם אוֹמְרִים שְׂיִבְנֶה לָכֶם
 בֵּית מְקַדְשׁ אַחֵר, וְהָרִי לָא הָיוּ
 לְהַבְנוֹת אֲלָא רַק פְּעֻמִּים - בֵּית
 רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנַי. בֵּית שְׁלִישִׁי (ובית
 רביעי) לָא תִמְצָא בְּתוֹרָה, וְהָרִי מַה
 שְׁהָיָה לוֹ לְהַבְנוֹת כְּכֹר נִבְנוּ,
 וְלַעֲלוֹם אֵין בוֹ יוֹתֵר, שְׁהָרִי שְׁנַי
 כְּתִיב יִשְׂרָאֵל קָרָא לְהֵם הַפְּסוּק,
 וְכַתּוּב (חגי ב) גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד
 הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.
 וְעוֹד, שְׂאֲתָם אוֹמְרִים שְׂאֲתָם
 קְרוּבִים לְמַלְאָךְ הַעֲלִיּוֹן יוֹתֵר מִכָּל
 שְׂאֵר הָעַמִּים. מִי שְׁקָרוֹב לְמַלְאָךְ
 הוּא שְׂמִחַ (יוֹתֵר) תְּמִיד, בְּלִי צַעַר,
 בְּלִי פַחַד, בְּלִי דַחַק, וְהָרִי אֲתָם
 בְּצַעַר וּבְדַחַק וּבִיגוּן תְּמִיד יוֹתֵר
 מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְלָנוּ לָא הַתְּקָרֵב
 צַעַר וְדַחַק וּבִיגוּן כָּלֵל. אָנוּ קְרוּבִים
 לְמַלְאָךְ הַעֲלִיּוֹן, וְאֲתָם רְחוּקִים
 מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן יֵשׁ לָכֶם צַעַר וְדַחַק,
 אֲבָל וּבִיגוּן, מַה שְׂאֵין לָנוּ.

וְעוֹד, שְׂאֲתָם לָא אוֹכְלִים נְבִלוֹת
 וּטְרָפוֹת כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ כְּרִיאִים
 וְגוֹפְכָם יְהִיָּה בְּכִרְיָאוֹת. אָנוּ
 אוֹכְלִים כָּל מַה שְׁרוּצִים, וְאָנוּ

אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֲדַכְרְנָא מְלָה חֲדָא, דְּשִׁמְעֵנָא
 מִבוּצִינָא קְדִישָׁא, דְּשִׁמְעַע מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר. יוֹמָא חַד, אָתָּא לְקַמִּיָּה חַד חַפִּים גּוֹי,
 אָמַר לִיָּה סָבָא סָבָא, תְּלַת בַּעֲיִין (דף רכ"א ע"א)
 בַּעֲיֵנָא לְמַתְבַּע מְנַה. חַד, דְּאֲתוֹן אֲמַרִּין דִּיתְבְּנֵי
 לְכוּ בֵּי מְקַדְשָׁא אַחֲרָא, וְהָא לָא הָווּ לְמַבְנֵי
 אֲלָא תְּרִי זְמַנִּין, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנַי, בֵּית
 שְׁלִישִׁי (ובית רביעי) לָא תִשְׁפַּח בְּאוֹרֵייתָא, וְהָא מַה
 דְּהָוָה לִיָּה לְמַבְנֵי, כְּכֹר אֲתַבְּנוּן, וְלַעֲלוֹם לִית
 בֵּיהּ יוֹתֵר, דְּהָא תְּרִי כְּתִיב יִשְׂרָאֵל קָרָא לוֹן קָרָא.
 וּכְתִיב, (חגי ב) גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה
 הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן.

וְתוּ, דְּאֲתוֹן אֲמַרִּין, דְּאֲתוֹן קְרִבִין לְמַלְכָּא
 עֲלָאָה, יוֹתֵר מִכָּל שְׂאֵר עַמִּין, מְאֵן
 דְּמִתְקָרִיב לְמַלְכָּא, אִיהוּ חֲדֵי (חֲדֵי) תְּדִיר, בְּלָא
 צַעֲרָא, בְּלָא דְּחִילוּ, וּבְלָא דְּחִיקוּ. וְהָא אֲתוֹן
 בְּצַעֲרָא וּבְדַחַקָא וּבִיגוּנָא תְּדִיר, יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי
 עַלְמָא. וְאָנָּן לָא אֲתַתְקָרִיב לִן צַעֲרָא וְדַחַקָא
 וּבִיגוּנָא כָּלֵל. אָנָּן קְרִיבִין לְמַלְכָּא עֲלָאָה, וְאֲתוֹן
 רְחוּקִין מִגִּיָּה, וְעַל דָּא אִית לְכוּ צַעֲרָא וְדַחַקָא
 אֲבָלָא וּבִיגוּנָא, מַה דְּלָא אִית לָן.

וְתוּ, דְּאֲתוֹן לָא אֲכִלֵי נְבִלָה וּטְרָפָה, בְּגִין
 דְּתַהוּוֹן בְּרִיאִין, וְגוֹפָא דְּלָכוֹן לְהָוִי
 בְּכִרְיָאוֹתָא. אָנָּן אֲכִלִּינָן כָּל מַה דְּבַעֲיֵנָן, וְאָנָּן

תְּקִיפִין בְּחִילָא בְּכִרְיָאוֹתָא,